

kapak resmi olarak konulmuş. Bir de baktık ki pankart yanında davulum ve benim hünerli iki parmağım çıkmış sadece. "Adamı parmaklarından mı tanıyacağız" deyip gülüşmüştük... Evet o fotoğrafın hikayesi de böyleydi. Bu toplantıya katılmam ve onlarla birlikte çalışmamla beni de ikinci temsilci olarak atadılar. O zamandan bu güne odanın çok büyük imkanlar ve fırsatlar sağladığını düşünüyorum. Aramızda güçlü bir birlik, beraberlik oluşturmayı, haklarımızı korumayı, madenlerimizi her şeyden önce halkımız ve ülkemiz yararına kullanma gereği duygularını ve düşüncelerini aşıladılar. Sektörün bu günkü durumundan haberdar ettiler, uyanın diye...

Öğrenci örgütlülüğünün "gençmadenci" oluşmasında emek harcamış tüm ağabeylerimiz bizlere kimi zaman bir arkadaş, kimi zaman bir meslektaş, kimi zaman da bir ağabey olarak yaklaştılar. Sorunlarımızı dinlediler, çözümlerimizi dinlediler, isteklerimizi karşıladılar, bizleri koltuklarına,

makamlarına layık gördüler. Çünkü biz onların gelecekeriydik, bu ülkenin gelecekeriydik. Onlarda bunu biliyorlardı ve değer veriyor, yol gösteriyorlardı...

Öğrenci örgütlülüğü ve kapsamında iki yılda bir düzenlenecek olan maden mühendisleri öğrenci üye kurultayı (MAMÖK), yenilenemeyen doğal kaynaklarımızın halkımız ve ülkemiz yararına işletilmesini, meslek hayatımızda karşılaşılabileceğimiz sorunlara çözümler üretebileceğimiz, sesimizi her yere ulaştırabilecek, söz sahibi, çalışan, üreten ve AYDINLIK BİR GELECEK İÇİN KARANLIĞI HEP BİRLİKTE KAZMA cesaretini veren güçlü bir madenci örgütlülüğünün temellerini daha bizler öğrenciyken atmamızı sağlayan Maden Mühendisleri Odasına, oda başkanımız Sayın Mehmet TORUN' la birlikte bugünkü ve geçmişteki yönetim kurulunun tüm üyelerine ve bu konuda emeği geçmiş tüm ağabeylerime ve arkadaşlarıma Teşekkürlerimi ve Saygılarımı sunarım.

BUGÜNLERDE...

Tamer ERGÜN

Öğrenci Üye

Toplumunu oluşturan dinamiklerin en önemlisi biz gençleriz ve biz bugünlerde sadece doğanın gerektirdiği kuralları uygulamaya çalışan ve bunların üzerine katkı koymayan, düşünceden yoksun beyinlerden ibaretiz. Sorun hepimizin sorunu ancak çoğunluğumuz fikir üretmektense var olanı tüketmekle yetiniyoruz. Öyle bir hale geldik ki birbirimizle konuşamaz olduk. En son ne zaman birini can kulağı ile dinlediniz? Yada en son ne zaman birine karşılık beklemeden kendinizden verdiniz?

Günümüzde arkadaşlık, dostluk eskisine nazaran daha çok menfaat üzerine kurulu. Muhabbetler; futbol, magazine odaklanan tabiri caizse geyik muhabbetleri... Kim nerede kiminle ne yapıyor? Bizim gelece-

ğimizden daha önemli çünkü günü kırtarmak gerekli. Zaman bu derece hızla akıp giderken ve yapılması gerekenler öylece dururken neyi bekliyoruz? Neden sorgulamıyoruz? Yoksa hala 12 Eylül'ün etkisi altında mıyız? Biz 12 Eylül'ün apolitize ettiği kuşağın çocukları mıyız? Bugünlerde düşünmek, sorgulamak ve en önemlisi bir şeyler üretebilmek neden bu kadar zor geliyor bize?

Bugünlerde geçecek. Yarın belkide çok geç. Geçmiş geçmişte kaldı, gelecek ise bir gün elbette gelecek. Elimizde sadece bugün var. Size sunulan hayatı mı yaşamak istersiniz, yoksa kendi geleceğinizi kendiniz yaratmayı mı tercih edersiniz? Cevap? Bugünlerde...